Ο Αλκίνοος Ιωαννίδης για τις κινητοποιήσεις των καλλιτεχνών

written by Piera Del Bando | 06.02.2023



Η καρδιά μου αγκαλιά με τις αδερφές και τους αδερφούς μου στην Τέχνη.

Αυτά τα ψώνια, οι χασομέρηδες, οι αχαΐρευτοι, οι αιθεροβάμονες, οι εξώλης και προώλης, αυτοί οι ιερείς της ανθρωπιάς και της αγάπης, παντοδύναμοι και ευάλωτοι, ανασφαλείς και ατρόμητοι, αυτοί πληρώνουν εκ μέρους όλων μας το πανάκριβο τίμημα για έναν κόσμο λιγότερο μάταιο. Όχι μόνο οι διάσημοι και οι

«πετυχημένοι». Μα κυρίως όσες και όσοι παλεύουν να βγάλουν την κάθε μέρα, χωρίς χρήματα για το νοίκι αλλά με πίστη, με όνειρο, με ευθύνη, με ακούραστη, απλήρωτη εργασία. Χωρίς εγγυήσεις, χωρίς δίχτυ ασφαλείας, χωρίς στήριξη, χωρίς επιβράβευση. Ανυπεράσπιστοι, φτωχοί, απαξιωμένοι και κυνηγημένοι από ένα κράτος-εχθρό κάθε σπίθας που μπορεί να φωτίσει το σκοτάδι του, κρατάνε, χρόνια τώρα, κάτι ζωντανό και πολύτιμο σε μια χώρα που βουλιάζει.

Ηθοποιοί, χορευτές, μουσικοί, φωτογράφοι, κινηματογραφιστές, εικαστικοί, συγγραφείς, ποιητές. Άνθρωποι που σκύβουν πάνω στη λέξη, στη νότα, στην κίνηση, στη λεπτή απόχρωση του αισθήματος. Που βαθαίνουν στην κάθε έννοια, στην κάθε αλήθεια, που τολμούν να αντικρίσουν τα σκοτάδια τους για να ξορκίσουν τα δικά μας. Κάθε ιδέα, κάθε προσχέδιο, κάθε μελέτη, κάθε πρόβα, κάθε άσκηση, κάθε επιτυχία, κάθε απόρριψη, κάθε ματαίωση, κάθε έκθεση, κάθε από ψυχής μοιρασιά, μια προσευχή στο φως.

Μας γεννά η θυσία των ωραιότερων ανθρώπων που πάτησαν τη γη. Ερχόμαστε από τους αιώνες. Κι εσείς, προσωρινοί διαχειριστές της αθλιότητας, ακαλλιέργητοι δούλοι της
ασχήμιας, νομίζετε πως ορίζετε τις ζωές μας…